

II

(Vorbereidende besluiten)

COMMISSIE

Voorstel voor een richtlijn van de Raad inzake de harmonisatie van de stelsels van vennootschapsbelasting en van de bronheffingen op dividenden*(Door de Commissie bij de Raad ingediend op 1 augustus 1975)*

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat het vrije kapitaalverkeer in de Gemeenschap en de opheffing van verstoringen in de mededingingsverhoudingen fundamentele doelstellingen van het Verdrag zijn;

Overwegende dat de huidige stelsels van vennootschapsbelasting en de regelingen der bronheffingen op dividenden tot gevolg hebben dat de internationale dividendenstroom wordt bemoeilijkt door een aantal discriminaties, dubbele belastingen en omslachtige administratieve formaliteiten, die bijdragen tot isolering van de kapitaalmarkten; dat bovendien sommige verschillen tussen deze stelsels kunnen leiden tot abnormale kapitaalbewegingen;

Overwegende dat ter bereiking van een zo groot mogelijke concurrentieneutraliteit de verschillen in de belastingheffing op ondernemerswinsten moeten worden weggelaten;

Overwegende dat de harmonisatie van stelsels van vennootschapsbelasting en van de bronheffingen op dividenden derhalve onontbeerlijk is; dat een dergelijke harmonisatie eveneens is vermeld in de resolutie

van de Raad van 22 maart 1971 betreffende de verwezenlijking in etappes van de economische en monetaire unie;

Overwegende dat op het gebied van de vennootschapsbelasting het verrekeningsstelsel waarbij aan de ontvanger van het dividend een belastingkrediet wordt verleend niet alleen de meest geschikte oplossing is ter verkrijging van neutraliteit met betrekking tot de verschillende financieringsvormen en de verschillende rechtsvormen der ondernemingen, doch ook ter afremming van belastingvlucht door belastingplichtigen met hoge inkomsten en ter ontwikkeling van de aandelenmarkt door de aantrekking van nieuwe klassen van spaarders; dat het stelsel bovendien gezien vanuit het standpunt der fiscale rechtvaardigheid voordelen biedt; dat het derhalve als gemeenschappelijk stelsel zou moeten worden ingevoerd;

Overwegende dat terwille van het verkrijgen van belastingneutraliteit de tarieven van de vennootschapsbelasting en van het belastingkrediet tussen de Lid-Staten niet te zeer van elkaar mogen verschillen;

Overwegende dat ter vermijding van discriminaties het aan dividenden van een vennootschap verbonden belastingkrediet moet worden verleend aan alle ontvangers van dividenden, ongeacht waar deze in de Gemeenschap wonen of gevestigd zijn; dat, afgezien van bepaalde uitzonderingen, evenwel alleen aan inkomsten- of vennootschapsbelasting onderworpen ontvangers recht hebben op belastingkrediet; dat dit belastingkrediet deel moet uitmaken van het belastbare inkomen van de ontvanger van het dividend en verrekend moet worden met de door deze daarover verschuldigde belasting en hem, voor zover het belastingkrediet het belastingbedrag overtreft, moet

worden terugbetaald; dat ter vermindering van omslachtige formaliteiten deze eventuele terugbetaling moet worden verricht door de staat waarin de ontvanger woont of is gevestigd;

Overwegende dat het noodzakelijk is om met betrekking tot dividenden die afkomstig zijn van winsten die niet worden belast met het normale tarief van de vennootschapsbelasting, een compenserende heffing toe te passen, dan wel over te gaan tot een niet voor terugbetaling in aanmerking komende vooruitbetaling van vennootschapsbelasting ten einde het belastingkrediet verbonden aan deze dividenden te compenseren;

Overwegende dat, indien een moedermaatschappij de van een dochtermaatschappij ontvangen dividenden weder uitkeert, de ontvanger van deze dividenden zo veel mogelijk moet worden behandeld alsof hij deze rechtstreeks van de dochtermaatschappij had ontvangen; dat dit grondbeginsel op overeenkomstige wijze moet worden toegepast op dividenden afkomstig van winsten van vaste inrichtingen;

Overwegende dat het geboden lijkt in beginsel de budgettaire kosten van het belastingkrediet ten laste te doen komen van de staat die de vennootschapsbelasting op de winsten waaruit de dividenden afkomstig zijn, heeft geheven; dat evenwel niets zich verzet tegen een verdeling van de budgettaire kosten wanneer Lid-Staten zulks bilateraal overeenkomen;

Overwegende dat het belastingkrediet de functie vervult van een bronheffing doch dat het tarief niet voldoende is om de ontvangers van dividenden met hoge inkomsten ervan te weerhouden hun dividenden niet aan te geven; dat derhalve de toepassing van een bronheffing naar een gemeenschappelijk tarief geboden lijkt ter verzekering van de belastingneutraliteit en de fiscale rechtvaardigheid; dat een tarief van 25 % aan dit doel beantwoordt; dat evenwel van toepassing van de bronheffing kan worden afgezien indien het risico van belastingontduiking op andere wijze is uitgesloten;

Overwegende dat de bronheffing een vooruitbetaling op de definitieve belasting van de ontvanger van het dividend moet zijn; dat ter vermindering van omslachtige formaliteiten een eventueel overschot van de bronheffing door de staat waar de ontvanger woont of is gevestigd, moet worden terugbetaald en dat moet worden bepaald dat de staten de budgettaire kosten van deze gemeenschappelijke regeling van de bronheffing kunnen verrekenen;

Overwegende dat enkele overgangsbepalingen moeten worden vastgesteld ten einde de invoering van het gemeenschappelijk stelsel van vennootschapsbelasting in de Lid-Staten te vergemakkelijken;

Overwegende dat, ter verzekering van de belastingneutraliteit, het onontbeerlijk is dat elke Lid-Staat de dividenden van de daar wonende of gevestigd zijnde ontvangers op dezelfde wijze behandelt, ongeacht van waar de dividenden in de Gemeenschap afkomstig zijn;

Overwegende dat de stelsels van vennootschapsbelasting en bronheffing uiterlijk op 1 januari van het jaar dat volgt op het derde jaar van goedkeuring van deze richtlijn tot stand moet zijn gebracht,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

I

Algemene bepalingen en definities

Artikel 1

1. De Lid-Staten gaan in overeenstemming met de navolgende bepalingen over tot de invoering van:

- een gemeenschappelijk verrekeningsstelsel voor de vennootschapsbelasting;
- een gemeenschappelijk stelsel van bronheffing op dividenden.

2. De Lid-Staten mogen andere voorschriften, die algemene belastingvermindering uitsluitend voor dividenden inhouden handhaven noch invoeren.

Artikel 2

1. Voor de toepassing van deze richtlijn wordt verstaan onder:

- „Vennootschap van een Lid-Staat” iedere vennootschap die voldoet aan de in artikel 2 van de Richtlijn nr. van de Raad van gestelde voorwaarden;
- „Moedermaatschappij” iedere vennootschap waaraan deze hoedanigheid wordt toegekend krachtens de bepalingen van Richtlijn nr. van de Raad van;
- „Dochtermaatschappij” elke vennootschap waarvan deze hoedanigheid wordt toegekend krachtens de bepalingen van Richtlijn nr. van de Raad van;
- „Vaste inrichting” elke bedrijfsvestiging waaraan deze hoedanigheid wordt toegekend krachtens de bepalingen van de Richtlijn nr. van de Raad van;
- „Dividend” de winst die elke niet in liquidatie zijnde vennootschap van een Lid-Staat uitkeert

krachtens een rechtmatige beslissing van haar bevoegde organen en die zij tussen haar deelgerechtigden verdeelt naar verhouding van hun vennootschappelijke rechten. Verstreking van gratis aandelen wordt niet als dividend in de zin van deze richtlijn beschouwd;

- „Inkomsten- of vennootschapsbelasting” een van de volgende belastingen:

België:

Personenbelasting — Impôt des personnes physiques.

Rechtspersonenbelasting — Impôt des personnes morales.

Vennootschapsbelasting — Impôt des sociétés.

Denemarken:

Indkomstskat.

Selskabsskat.

Duitsland:

Einkommensteuer:

Körperschaftsteuer.

Frankrijk:

Impôt sur le revenu.

Impôt sur les sociétés.

Ierland:

Income tax.

Corporation profits tax.

Italië:

Imposta sul reddito delle persone fisiche.

Imposta sul reddito delle persone giuridiche.

Luxemburg:

Impôt sur le revenu des personnes physiques.

Impôt sur le revenu des collectivités.

Nederland:

Inkomstenbelasting.

Vennootschapsbelasting.

Verenigd Koninkrijk:

Income tax.

Corporation tax.

2. De bepalingen van deze richtlijn zijn niet van toepassing op dividenden die de uiteindelijke ontvanger verkrijgt door tussenkomst van beleggingsinstellingen.

II

Bepalingen inzake de vennootschapsbelasting

Artikel 3

1. Iedere Lid-Staat past op de al dan niet uitgekeerde vennootschapswinsten een enkel tarief van vennootschapsbelasting toe. Dit tarief (normale tarief) mag niet lager zijn dan 45 % noch hoger dan 55 %.

2. In afwijking van het in lid 1 bepaalde kan een Lid-Staat in bepaalde gevallen en wegens nauwkeurig omschreven redenen van economische, regionale of sociale politiek permanent of voor een beperkte periode een van het normale tarief afwijkend tarief of een volledige vrijstelling toepassen.

Indien een staat van deze mogelijkheid gebruik wenst te maken zendt hij de beoogde voorschriften aan de Commissie, die binnen een termijn van 30 dagen na ontvangst van de mededeling de desbetreffende Lid-Staat in kennis stelt van haar mening. Deze stelt de desbetreffende voorschriften niet in werking vóór afloop van deze termijn of vóór de kennisgeving van de mening van de Commissie.

3. Onverminderd het bepaalde in artikel 9, lid 1, van de Beschikking nr. 74/120/EEG van de Raad van 18 februari 1974 betreffende de verwezenlijking van een hoge mate van convergentie van de economische politiek van de Lid-Staten der Europese Economische Gemeenschap beletten lid 1 en lid 2 van dit artikel niet dat een Lid-Staat om conjunctuurpolitieke redenen voor een beperkte periode, verhogingen of verlagingen van de vennootschapsbelasting invoert. Deze verhogingen of verlagingen worden niet in aanmerking genomen bij de toepassing van artikel 8, lid 2.

III

Bepalingen inzake het belastingkrediet

Artikel 4

1. De door een vennootschap van een Lid-Staat uitgekeerde dividenden geven de ontvanger recht op het in artikel 8 bedoelde belastingkrediet indien hij:

- woont of is gevestigd in een Lid-Staat en
- onderworpen is aan inkomsten- of vennootschapsbelasting en het volledige bedrag van het divi-

dend, verhoogd met het belastingkrediet, in aanmerking wordt genomen voor het bepalen van het belastbare bedrag.

2. In afwijking van het bepaalde in lid 1, sub b), van dit artikel kan het belastingkrediet worden verleend aan een persoon wonende of gevestigd in een Lid-Staat indien hij voor alle inkomsten of uitsluitend voor dividenden vrijgesteld is van inkomsten- of vennootschapsbelasting, indien sprake is van een instelling van algemeen nut.

Wanneer van deze mogelijkheid gebruik wordt gemaakt moet het belastingkrediet worden verleend ongeacht uit welke Lid-Staat de dividenden afkomstig zijn.

3. In afwijking van het bepaalde in lid 1, sub b), van dit artikel kan het belastingkrediet worden verleend aan de ontvanger van het dividend indien om redenen van administratieve eenvoud het dividendbedrag zonder verhoogd te zijn met het belastingkrediet door een bronheffing of op andere wijze definitief wordt belast.

4. De Raad zal in voorkomend geval met gekwalificeerde meerderheid van stemmen op voorstel van de Commissie de nodige maatregelen treffen tot uitvoering van lid 2, eerste alinea en lid 3.

Artikel 5

Het belastingkrediet wordt verrekend met het bedrag van de inkomsten- of vennootschapsbelasting dat de ontvanger van het dividend verschuldigd is. Indien en voor zover het belastingkrediet dit bedrag overtreft, zal het door de staat die deze belasting heft worden terugbetaald.

Artikel 6

In afwijking van het bepaalde in artikel 4, eerste lid, kan in het kader van overeenkomsten ter voorkoming van dubbele belasting het belastingkrediet geheel of gedeeltelijk aan in derde landen wonende of gevestigd zijnde personen worden toegekend. In geen geval echter mogen deze personen gunstiger worden behandeld dan in de Gemeenschap wonende of gevestigd zijnde personen.

De Lid-Staten plegen met elkaar en met de Commissie overleg om terzake tot een gemeenschappelijk standpunt te komen.

Artikel 7

Vindt een uitkering, niet zijnde een dividend in de zin van artikel 2, plaats door een vennootschap van een

Lid-Staat aan een persoon wonende of gevestigd in een andere Lid-Staat dan zijn artikel 4 en 5 van toepassing voor zover deze uitkering volgens de voorschriften van de eerstgenoemde staat wordt beschouwd als een dividend waaraan een belastingkrediet is verbonden.

Artikel 8

1. Iedere Lid-Staat stelt het tarief van het belastingkrediet vast voor de door de vennootschappen van deze staat uitgekeerde dividenden.

2. Iedere Lid-Staat past een enkel tarief toe. Dit moet zodanig worden vastgesteld dat het belastingkrediet niet lager is dan 45 % noch hoger dan 55 % van het bedrag van de vennootschapsbelasting, tegen het normale tarief berekend over het uitgekeerde dividend verhoogd met deze belasting.

Artikel 9

1. Wanneer de door een vennootschap uitgekeerde dividenden afkomstig zijn van winsten waarvoor deze niet aan heffing van vennootschapsbelasting onderworpen was, legt de Lid-Staat van deze vennootschap een compenserende heffing op overeenkomende met het aan deze dividenden verbonden belastingkrediet.

Wanneer deze dividenden afkomstig zijn van winsten waarover belasting naar een verlaagd tarief is geheven, wordt de compenserende heffing eveneens opgelegd, doch deze kan alsdan naar verhouding worden verlaagd.

2. De Lid-Staten kunnen deze compenserende heffingen eveneens opleggen wanneer de dividenden afkomstig zijn van sinds meer dan vijf jaar gereserveerde winsten waarover vennootschapsbelasting is geheven.

3. De bepalingen van lid 1 en lid 2 zijn niet van toepassing wanneer de wetgeving van de betrokken Lid-Staat bepaalt dat dividenduitkeringen leiden tot een vooruitbetaling van vennootschapsbelasting tot een bedrag dat tenminste gelijk is aan het belastingkrediet, mits deze vooruitbetaling niet terugbetaalbaar is en slechts kan worden verrekend met de vennootschapsbelasting over boekjaren die in de afgelopen vijf jaren zijn afgesloten.

4. Deze compenserende heffing of deze vooruitbetaling, voor zover deze niet daadwerkelijk is verrekend met de vennootschapsbelasting over het lopende boekjaar of voorgaande boekjaren, kan aan de ontvanger van het dividend worden terugbetaald wanneer deze geen recht heeft op belastingkrediet.

Indien een Lid-Staat gebruik maakt van deze mogelijkheid, moet de terugbetaling geschieden ongeacht in welke Lid-Staat de ontvanger van het dividend woont of is gevestigd.

Artikel 10

1. Wanneer een moedermaatschappij dividenden uitkeert die zij van een dochtermaatschappij in een andere Lid-Staat in de loop van sinds ten hoogste vijf jaar afgesloten boekjaren heeft ontvangen, wordt het aan de dividenden van de dochtermaatschappij verbonden belastingkrediet meegerekend voor de bepaling van de berekeningsgrondslag voor de in artikel 9 bedoelde compenserende heffing of vooruitbetaling verschuldigd door de moedermaatschappij en vervolgens verrekend met het bedrag van deze heffing of deze vooruitbetaling zonder dat een eventueel overschot wordt terugbetaald.

2. Indien een vennootschap van een Lid-Staat niet belastbaar is voor de dividenden die zij van een andere vennootschap van deze staat ontvangt en zij deze dividenden weer uitkeert, dient een van de twee volgende regels te worden toegepast:

- hetzij de in lid 1 van dit artikel bedoelde verrekeningsregel: in dit geval heeft de betrokken Lid-Staat de mogelijkheid de verrekening eveneens toe te staan indien de dividenden zijn ontvangen in de loop van sinds meer dan vijf jaar afgesloten boekjaren;
- hetzij, in afwijking van het in artikel 9, lid 1 en lid 3, bepaalde, niet-oplegging van de compenserende heffing of van de verplichting tot het doen van een vooruitbetaling.

Artikel 11

Wanneer de door een vennootschap van een Lid-Staat uitgekeerde dividenden afkomstig zijn van winsten over sinds ten hoogste vijf jaar geleden afgesloten boekjaren van een vaste inrichting in een andere Lid-Staat,

- geven de winsten van de vaste inrichting recht op het in de staat waar deze inrichting is gevestigd geldende belastingkrediet en worden de in artikel 9 voor vennootschappen gegeven voorschriften op deze inrichting toegepast;
- wordt het aan de winsten van de vaste inrichting verbonden belastingkrediet meegerekend in de berekeningsgrondslag voor de compenserende heffing of de vooruitbetaling, bedoeld in artikel 9, welke verschuldigd is door de vennootschap en vervolgens verrekend met het bedrag van deze belasting of deze vooruitbetaling zonder dat een eventueel overschot wordt terugbetaald.

Artikel 12

1. Voor de toepassing van de bepalingen van deze richtlijn worden door een vennootschap van een Lid-Staat uitgekeerde dividenden beschouwd als afkomstig:

- in de eerste plaats van de winsten van het laatste afgesloten boekjaar die recht geven op de verlichting van dubbele belasting op dividenden waarbij het aan de winsten van nationale oorsprong, de dividenden van dochtermaatschappijen in andere Lid-Staten en de winsten van in andere Lid-Staten gevestigde vaste inrichtingen toe te rekenen deel volgens de verhoudingsregel wordt bepaald;
- vervolgens, indien daartoe aanleiding is, van de winsten van sinds ten hoogste vijf jaar geleden afgesloten boekjaren die recht geven op de verlichting van de dubbele belasting op dividenden waarbij het aan de winsten van nationale oorsprong, de dividenden van dochtermaatschappijen in andere Lid-Staten en de winsten van in andere Lid-Staten gevestigde vaste inrichtingen toe te rekenen deel volgens de verhoudingsregel op basis van het totale bedrag van deze winsten en dividenden wordt bepaald;
- voorts, indien daartoe aanleiding is, van winsten van nationale oorsprong uit sinds meer dan vijf jaar geleden afgesloten boekjaren indien deze winsten recht geven op de verlichting van de dubbele belasting op dividenden;
- tenslotte, indien daartoe aanleiding is, van andere bronnen.

2. In de zin van dit artikel wordt verstaan onder „winsten die recht geven op de verlichting van de dubbele belasting op dividenden” de winsten die bij uitkering geen aanleiding zouden geven tot de oplegging van de compenserende heffing of waarbij bij uitkering de vooruitbetaling van vennootschapsbelasting als bedoeld in artikel 9, lid 3, daadwerkelijk zou worden verrekend met de belasting over het boekjaar of over voorgaande boekjaren alsmede de winsten, bedoeld in de artikelen 10 en 11.

Artikel 13

1. Behoudens het in lid 3 en lid 4 van dit artikel bepaalde worden de budgettaire kosten van het belastingkrediet gedragen door de Lid-Staat van de vennootschap die de dividenden uitkeert.

2. Lid 1 is eveneens van toepassing indien de ontvanger van het dividend een instelling van algemeen nut is die geen recht heeft op belastingkrediet.

3. Wanneer een moedermaatschappij van een Lid-Staat de door een dochtermaatschappij van een an-

dere Lid-Staat ontvangen dividenden verder uitkeert betaalt de staat van de dochtermaatschappij de staat van de moedermaatschappij het bedrag van het aan het dividend van de dochtermaatschappij verbonden belastingkrediet.

Deze betaling mag niet groter zijn dan het bedrag dat zou voortvloeien uit de toepassing van het tarief van het belastingkrediet op de dividenden van de dochtermaatschappij dat geldt bij de verdere uitkering in de staat van de moedermaatschappij.

4. Indien een maatschappij van een Lid-Staat dividenden uitkeert uit winsten van een in een andere Lid-Staat gevestigde vaste inrichting, betaalt de staat waar de vaste inrichting is gevestigd de staat van de maatschappij het bedrag van de aan deze winsten verbonden belastingkrediet.

Deze betaling mag niet groter zijn dan het bedrag dat zou voortvloeien uit de toepassing van het tarief van het belastingkrediet op de winsten van de vaste inrichting dat zou gelden bij uitkering in de staat van de vennootschap.

5. In afwijking van het in de leden 1 tot en met 4 van dit artikel bepaalde mogen de Lid-Staten de budgettaire kosten van het belastingkrediet bij bilaterale overeenkomst verdelen, mits dit de rechten van de ontvanger van het dividend, als omschreven in deze richtlijn, niet aantast.

IV

Bepalingen inzake de bronheffing op dividenden

Artikel 14

1. Onder voorbehoud van het bepaalde in tussen Lid-Staten en derde landen gesloten verdragen, past iedere Lid-Staat een bronheffing toe van 25 % op de dividenden, welke door de vennootschappen van deze staat worden uitgekeerd.

2. In afwijking van het in lid 1 van dit artikel bepaalde passen de Lid-Staten geen bronheffing toe op een dividend dat door een dochtermaatschappij aan een moedermaatschappij van een Lid-Staat wordt uitgekeerd.

3. In afwijking van het in lid 1 bepaalde kunnen de Lid-Staten er van afzien een bronheffing toe te passen op de dividenden welke aan hun inwoners worden uitgekeerd:

— wanneer naam en adres van de ontvanger van het dividend en het bedrag van de ontvangen dividenden automatisch aan de belastingadministratie worden medegedeeld,

— of wanneer de aandelen, welke het maatschappelijk kapitaal van de vennootschap die de winst uitkeert vertegenwoordigen, op naam staan.

Artikel 15

Wanneer de Lid-Staat een bronheffing toepast op een uitkering, anders dan een dividend als gedefinieerd in artikel 2, zijn de bepalingen van deze richtlijn inzake de bronheffing van toepassing.

Artikel 16

1. De in artikel 14 bedoelde bronheffing wordt verrekend met het bedrag van de inkomsten- of vennootschapsbelasting dat de ontvanger van het dividend daarover verschuldigd is.

De bronheffing wordt aan de ontvanger terugbetaald door de Lid-Staat die de inkomsten- of vennootschapsbelasting bedoeld in voorgaande alinea heft, indien en voor zover de bronheffing het bedrag van deze belasting overtreft dan wel wanneer de ontvanger geen belasting verschuldigd is.

2. In afwijking van het bepaalde in lid 1 van dit artikel mag een Lid-Staat de bronheffing niet terugbetalen aan een lichaam dat in die Lid-Staat niet is onderworpen aan een inkomsten- of vennootschapsbelasting, wanneer een dergelijke terugbetaling niet overeenstemt met het beginsel van belastingneutraliteit.

De Raad zal in voorkomend geval met gekwalificeerde meerderheid van stemmen op voorstel van de Commissie de nodige maatregelen treffen tot uitvoering van deze bepaling.

Artikel 17

1. Wanneer de door een Lid-Staat toegepaste bronheffing in een andere Lid-Staat wordt verrekend of terugbetaald, betaalt de heffende staat de bronheffing aan de andere staat terug.

2. Lid 1 van dit artikel is eveneens van toepassing wanneer de inkomsten- of vennootschapsbelasting geacht wordt overeen te komen met of wordt beperkt tot de bronheffing.

3. In afwijking van het in lid 1 van dit artikel bepaalde mogen de Lid-Staten de bronheffing bij bilaterale overeenkomsten verdelen, mits dit de rechten van de ontvanger van het dividend als omschreven in deze richtlijn niet aantast.

V

Gemeenschappelijke bepalingen inzake het belastingkrediet en de bronheffing op dividenden*Artikel 18*

De bepalingen van deze richtlijn beletten niet dat een Lid-Staat op grond van een binnenlands voorschrift om redenen van administratieve eenvoud in gevallen van ondergeschikt belang afziet van de terugbetaling van het belastingkrediet of de bronheffing.

Artikel 19

De bepalingen van deze richtlijn beletten niet dat een Lid-Staat op grond van een binnenlands voorschrift tot vermindering van ongerechtvaardigde voordelen de verrekening of terugbetaling van het belastingkrediet of de bronheffing aan de ontvanger van het dividend weigert.

VI

Overgangsbepalingen*Artikel 20*

1. Keert een moedermaatschappij na het in artikel 22 genoemde tijdstip een van een dochtermaatschappij vóór genoemd tijdstip ontvangen dividend verder uit dan staat het de staat van de moedermaatschappij vrij de in artikel 9, lid 1, genoemde compenserende heffing op te leggen.

Artikel 10, lid 1, en artikel 13, lid 3, zijn slechts van toepassing wanneer tussen de Lid-Staat van de moedermaatschappij en de Lid-Staat van de dochtermaatschappij bilateraal overeenstemming is verkregen.

2. Keert een vennootschap van een Lid-Staat na het in artikel 22 genoemde tijdstip van een vaste inrichting vóór genoemd tijdstip verkregen winsten uit dan staat het de staat van de vennootschap vrij de in artikel 9, lid 1, genoemde compenserende heffing op te leggen.

Artikel 11 en artikel 13, lid 4, zijn slechts van toepassing wanneer tussen de Lid-Staat van de vennoot-

schap en de Lid-Staat waar de vaste inrichting is gevestigd bilateraal overeenstemming is verkregen.

3. De Lid-Staten zenden de Commissie binnen een termijn van drie maanden sedert het tijdstip van kennisgeving van deze richtlijn de in artikel 3, lid 2, eerste alinea, genoemde voorschriften die op genoemd tijdstip gelden, toe.

De Commissie stelt de betrokken Lid-Staten in kennis van haar mening omtrent deze voorschriften binnen een termijn van 60 dagen na toezending daarvan.

VII

Slotbepalingen*Artikel 21*

Behoudens het bepaalde in artikel 92 van het E.E.G.-Verdrag mag een dividend dat toevloeit aan een inwoner van een Lid-Staat van een vennootschap van een andere Lid-Staat in eerstgenoemde Lid-Staat fiscaal niet ongunstiger worden behandeld of, met uitzondering van de verplichtingen welke de eerstgenoemde Lid-Staat oplegt voor de toepassing van de artikelen 13 of 17, aan geen strengere fiscale verplichtingen worden onderworpen dan wanneer het dividend zou zijn uitgekeerd door een vennootschap van de eerstgenoemde Lid-Staat.

Artikel 22

1. Uiterlijk op 1 januari van het derde jaar dat volgt op het jaar van vaststelling van deze richtlijn voeren de Lid-Staten de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke voorschriften in om aan het bepaalde in deze richtlijn te voldoen en stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

2. De Lid-Staten dragen er zorg voor dat aan de Commissie de tekst van de belangrijkste binnenlandse voorschriften wordt medegedeeld die zij op het onder deze richtlijn vallende terrein uitvaardigen.

Artikel 23

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.